



Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 7 października 2020 r.
(OR. en)

11557/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0284 (NLE)

ACP 102
WTO 229
COAFR 270
RELEX 714
AGRI 306

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 5 października 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2020) 633 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu UE w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) objętymi umową o partnerstwie gospodarczym, z drugiej strony, w odniesieniu do dostosowania ilości referencyjnych dla niektórych produktów wymienionych w załączniku IV do Umowy

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 633 final.

Zał.: COM(2020) 633 final



Bruksela, dnia 5.10.2020 r.
COM(2020) 633 final

2020/0284 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu UE w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) objętymi umową o partnerstwie gospodarczym, z drugiej strony, w odniesieniu do dostosowania ilości referencyjnych dla niektórych produktów wymienionych w załączniku IV do Umowy

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu UE w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym („UPG”, „Umowa o partnerstwie gospodarczym” lub „Umowa”) między Unią Europejską a państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) objętymi umową o partnerstwie gospodarczym, w odniesieniu do dostosowania ilości referencyjnych dla niektórych produktów wymienionych w załączniku IV do Umowy do celów art. 35 Umowy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Przyczyny i cele wniosku

Art. 35 Umowy o partnerstwie gospodarczym przewiduje dla Południowoafrykańskiej Unii Celnej możliwość zastosowania środka ochronnego w postaci należności celnych przywozowych może zostać zastosowany, jeżeli w dowolnym dwunastomiesięcznym okresie wielkość przywozu do SACU pochodzących z UE produktów rolnych wymienionych w załączniku IV do Umowy przekroczy określoną tam ilość referencyjną dla danego produktu.

Załącznik IV do UPG składa się z tabeli zawierającej wykaz ilości referencyjnych dla dwudziestu trzech (23) produktów obowiązujących przez okres dwunastu (12) lat („rok 1”, „rok 2” itd.). Przypis (1) do tabeli stanowi, że „w przypadku pozycji taryfowych oznaczonych gwiazdką, w przypadku gdy data wejścia w życie niniejszej Umowy nastąpi po 2015 r., ilość referencyjna dla Roku 1 stanowi średnią przywozu UE do SACU w poprzednich trzech (3) latach. Ilości referencyjne dla kolejnych lat (po Roku 1) są korygowane proporcjonalnie do ilości referencyjnych wskazanych w niniejszej tabeli”.

Art. 113 ust. 8 Umowy o partnerstwie gospodarczym stanowi, że „jeżeli w oczekiwaniu na wejście w życie niniejszej Umowy Strony podejmą decyzję o jej tymczasowym stosowaniu, wszystkie odniesienia w niniejszej Umowie do daty wejścia w życie traktuje się jako odniesienia do daty rozpoczęcia tymczasowego stosowania”.

Umowa o partnerstwie gospodarczym jest tymczasowo stosowana od dnia 10 października 2016 r. W związku z tym ilości referencyjne dla jedenastu (11) produktów wymienionych w załączniku IV do UPG (oznaczonych gwiazdką) powinny zostać dostosowane zgodnie z przepisem do tabeli w załączniku IV.

2.2. Wspólna Rada UE-SADC UPG

Art. 100 Umowy ustanawia Wspólną Radę, „która nadzoruje wykonywanie niniejszej Umowy i administruje nim”.

Art. 101 ust. 1 Umowy stanowi, że „Wspólna Rada składa się, z jednej strony, z właściwych członków Rady UE oraz właściwych członków Komisji Europejskiej lub ich przedstawicieli oraz, z drugiej strony, z właściwych ministrów państw SADC UPG lub ich przedstawicieli”.

Art. 101 ust. 3 wymienia następujące funkcje Wspólnej Rady:

- a) jest odpowiedzialna za stosowanie i wykonywanie Umowy oraz monitorowanie postępów w osiąganiu jej celów;
- b) bada wszelkie kwestie wynikające z Umowy, które są przedmiotem wspólnego zainteresowania i które mogą wpływać na handel między Stronami;
- c) analizuje wnioski i zalecenia Stron dotyczące przeglądu Umowy;
- d) wydaje odpowiednie zalecenia;
- e) monitoruje rozwój stosunków gospodarczych i handlowych pomiędzy Stronami;
- f) monitoruje i ocenia wpływ postanowień Umowy dotyczących współpracy w ramach na zrównoważony rozwój;
- g) monitoruje wszystkie kwestie objęte Umową i dokonuje ich przeglądu;
- h) ustanawia swój regulamin wewnętrzny;
- i) ustanawia regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Handlu i Rozwoju;
- j) monitoruje prace Komitetu ds. Handlu i Rozwoju; oraz
- k) wykonuje wszystkie inne zadania przewidziane w Umowie.

Art. 102 ust. 1 stanowi, że Wspólna Rada uprawniona jest do podejmowania decyzji dotyczących wszystkich kwestii objętych Umową. Przypis 1 do załącznika IV do Umowy oznacza, że należy przyjąć decyzję w celu dostosowania ilości referencyjnych dla produktów oznaczonych gwiazdkami, w przypadku gdy data wejścia w życie Umowy nastąpi po 2015 r. (jak to ma miejsce w obecnym przypadku).

2.3. Planowana decyzja Wspólnej Rady UPG

Na 5. posiedzeniu Komitetu UE-SADC UPG ds. Handlu i Rozwoju (którego zadaniem jest wspieranie Wspólnej Rady „w wykonywaniu jej obowiązków” i która składa się z przedstawicieli Stron „z zasady na szczeblu wyższych urzędników”), Strony Umowy osiągnęły nieformalne porozumienie w sprawie dostosowania poziomów progowych gwarancji dla produktów rolnych zgodnie z przypisem 1 załącznika IV do Umowy. Podczas swojego pierwszego posiedzenia w dniu 19 lutego 2019 r. Wspólna Rada zatwierdziła to porozumienie i stwierdziła, że „przyjmie tę decyzję w drodze procedury pisemnej lub w formie elektronicznej, jak przewidziano w jej regulaminie wewnętrznym”. W tym celu państwa SADC UPG zobowiązały się do przekazania UE – do 15 marca 2019 r. – projektu decyzji Wspólnej Rady. UE otrzymała taki projekt prawie rok później, w dniu 19 lutego 2020 r.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponowana decyzja Rady określa stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu UE w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy w odniesieniu do dostosowania niektórych ilości referencyjnych zawartych w załączniku IV do Umowy.

Stanowisko takie opiera się na wstępnym porozumieniu Stron UPG na pierwszym posiedzeniu Wspólnej Rady UPG.

Przedmiot wniosku dotyczy dziedziny polityki handlowej, w której Unia posiada wyłączne kompetencje zewnętrzne na mocy art. 3 ust. 2 TFUE.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady ogólne

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólna Rada jest ustanowiona na mocy UPG.

Decyzja, która ma zostać zajęta przez Wspólną Radę, ma skutki prawne. Po przyjęciu planowana zmiana będzie miała skutki prawne na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 35 i załącznikiem IV do Umowy.

Planowana decyzja nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych Umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady ogólne

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanej decyzji, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowana decyzja ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Cel i treść planowanej decyzji odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEJ DECYZJI

Ponieważ decyzja Wspólnej Rady zmienia Umowę, należy ją zatem po jej przyjęciu opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu UE w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) objętymi umową o partnerstwie gospodarczym, z drugiej strony, w odniesieniu do dostosowania ilości referencyjnych dla niektórych produktów wymienionych w załączniku IV do Umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) objętymi umową o partnerstwie gospodarczym, z drugiej strony, została podpisana przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie w dniu 10 czerwca 2016 r.¹ („Umowa”).
- (2) Umowę stosuje się tymczasowo między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Botswaną, Lesotho, Namibią, Eswatini i Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, od dnia 10 października 2016 r. oraz między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mozambikiem, z drugiej strony, od dnia 4 lutego 2018 r.
- (3) Zgodnie z art. 102 ust. 1 Umowy Wspólna Rada może podejmować decyzje dotyczące wszystkich kwestii objętych tą Umową. Zgodnie z art. 101 ust. 3 lit. h) oraz i) Wspólna Rada ustanawia swój regulamin wewnętrzny i regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Handlu i Rozwoju.
- (4) Art. 35 Umowy ustanawia dla Południowoafrykańskiej Unii Celnej możliwość zastosowania środka ochronnego w postaci należności celnych przywozowych, jeżeli w dowolnym dwunastomiesięcznym okresie wielkość przywozu pochodzących z UE produktów rolnych wymienionych w załączniku IV do SACU przekroczy określoną tam ilość referencyjną dla danego produktu.

¹ Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony (Dz.U. L 250 z 16.9.2016, s. 3).

- (5) Przepis 1 do załącznika IV do UPG przewiduje, że ilości referencyjne dla pozycji taryfowych oznaczonych gwiazdką należy skorygować, w przypadku gdy data wejścia w życie Umowy nastąpi po 2015 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnej Rady w odniesieniu do dostosowania, do celów art. 35 Umowy, ilości referencyjnych niektórych produktów wymienionych w załączniku IV do UPG i oznaczonych gwiazdką, opiera się na projekcie decyzji Wspólnej Rady załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodnicząca*